Rok I. Warszawa, 29 grudnia 1926 r. № 66.

WIADOMOŚCI WYŚCIGOWE

ORGAN URZĘDOWY

Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni w Polsce.

KOMUNIKATY.

W dniu 10 grudnia 1926 r. odbyło się posiedzenie Komitetu do Spraw Wyścigów Konnych. W posiedzeniu brali udział:

Przewodniczący — Fryderyk Jurjewicz, dyrektor Dep. Chowu Koni Min. R. i D. P.

Przedstawiciele Ministerstw:

1) Ministerstwa Roln. i Dóbr Państw: Wiktor Leśniewski, dyrektor Dep. Ogólnego, Jan Grabowski, naczelnik Wydziału Stadnin Państwowych i Eugenjusz Orłowski — radca ministerjalny.

2) Ministerstwa Spraw Wojskowych: płk. Bogusz, rtm. Rostwo-Suski.

3) Ministerstwa Skarbu: Lucjan Lubowidzki, nacz. W-łu.

4) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych: A. Żywicki, radca ministerjalny.

Przedstawiciele Towarzystw Wyścigów Konnych:

1) Towarzystwa Zach. do Hod. Koni w Polsce, Warszawa — Albert hr. Wielopolski, Aleksander hr. Dzieduszycki, Andrzej hr. Morstin.

2) Wschodnio-Kresowego Klubu Jazdy, Baranowicze—płk. Waraksiewicz Mikołaj, płk. Bogucki Sergjusz.

3) Koła Sportowo-Hodowlanego pow. Szczuczyńskiego, Grajewo — Sokołowski Zygmunt, mjr. Mikulin Mikołaj.

4) Pomorskiego Tow. Zachęty do Hod. Koni, Grudziądz — gen. Kasprzycki, rtm. Leon Kon.

5) Tow. Zawodów Konnych z. Kieleckiej, Kielce — Wł. Chądzyński.

6) Lubelskiego Tow. Zach. do Hod. Koni, Lublin — Antoni Budny.

7) Małopolskiego Tow. Zach. do Hod. Koni, Lwów — Feliks Scazighino, Tadeusz Babecki, Stanisław Mattauszek.

8) Piotrkowskiego Tow. Zach. do Hod. Koni, Piotrków — Karol hr. Skarbek.

9) Wielkopolskiego Tow. Wyścigów Konnych, Poznań — Kazimierz Żychliński. Michał hr. Mycielski.

10) Przemyskiego Klubu Jazdy Konnej, Przemyśl — gen. Adam Kiciński, Zbigniew Horodyński.

11) Radomskiego Tow. Zach. do Hod, Koni, Radom — Witold Poklewski-Koziełł.

12) Wołyńskiego Tow. Zach. do Hod. Koni, Równe — S. Radecki-Mikulski, Feliks Dziewicki.

13) Śląskiego Tow. Wyścigów Konnych, Tarnowskie Góry—Aleksander margr. Wielopolski, p. Strawiński.

14) Tow. Hod. Konia Arabskiego — Franciszek Żmigrodzki, Franciszek Raciborski.

15) Wileńskiego Tow. Zach. do Hod. Koni i popierania Sportu Konnego, Wilno — Antoni Alexandrowicz, ppłk. Kozierowski

16) Koła Sportowego Kujawsko-Mazowieckiego, Włocławek — Jan Krzymuski, Leopold Jan bar. Kronenberg.

Przedstawiciele Hodowców Koni Pełnej Krwi Angielskiej:

1) Małopolskiego Tow. Rolniczego, Kraków — Roman Osadziński.

2) Tow. Gosp. Wschodniej Małopolski, Lwów — Kazimierz Rostworowski.

3) Wielkopolskiej Izby Rolniczej, Poznań — Janusz hr. Czarnecki.

4) Centralnego Związku Kółek Rolniczych, Warszawa—Tadeusz Zakrzewski.

Dn. 14 grudnia 1926 r. p. Karol Niezabytowski, Minister Rolnictwa i D. P, zatwierdził następujące uchwały, powzięte przez Komitet do Spraw Wyścigów Konnych, na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 1926 r.:

1) Wobec osiąganych pomyślnych wyników, wyrażających się stałym rozwojem ilości i techniki prób wyścigowych, znacznym wzrostem ilości koni i materjału hodowlanego, należy uznać tak działalność Zarządów Towarzystw Wyścigowych, jak i metody kierowania i popierania tych Towarzystw przez Ministerstwo Rolnictwa i D. P. jako właściwe i celowe, oraz zapewniające solidne podstawy i możliwość dalszego rozwoju i postępu w tej dziedzinie hodowli ojczystej.

2) Podjęcie wyścigów dla koni arabskich powinno nastąpić w r. 1927.

W próbach dla koni arabskich mogą brać udział tylko konie zapisane w Księdze Stadnej Koni Arabskich.

Próby dla koni arabskich będą podlegały całkowicie uznanym przez p. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych Prawidłom Wyścigowym.

3) Wytyczne dla programu wyścigów na r. 1927:

a) Wyścigi na torach prowincjonalnych powinny i nadal być organizowane i popierane na zasadach stosowanych w 1926 r.

b) Tory wyścigowe zostają ugrupowane w następujący sposób:

Grupa centralna: Warszawa, Łódź, Piotrków.

Grupa zachodnia: Poznań, Bydgoszcz, Tarnowskie Góry, Grudziądz Włocławek.

Grupa południowa: Lublin, Lwów, Przemyśl, Kielce, Radom.

Grupa wschodnia: Wilno, Grajewo, Baranowicze, Równe.

Wyścigi mogą się odbywać we wszystkich ugrupowaniach równocześnie. Natomiast między sezonami na torach należących do tej samej grupy powinna być przerwa najmniej tygodnia.

Terminy sezonów jak i ich daty i kolejność winny być ściśle ustalone i uzgodnione między Towarzystwami należącemi do tej samej grupy.

c) Pożądanem jest ustanowienie na torach prowincjonalnych wyścigów koni włościańskich.

d) Zważywszy, że obecnie sieć Towarzystw Wyścigowych pokrywa już całą Polskę i jest w możności zaspokoić narazie potrzeby wszystkich dzielnic, oraz mając na widoku danie możności tym Towarzystwom skonsolidowania się i wzmocnienia tak pod względem materjalnym jak i technicznym, oraz wyjaśnienia warunków i dążności hodowlanych, należy na pewien czas wstrzymać się z urządzaniem nowych Towarzystw i torów, co mogłoby spowodować niebezpieczne rozdrabnianie środków pieniężnych i sił społeczno-hodowlanych.

4) Wprowadza się następujące uzupełnienia i zmiany w prawidłach wyścigowych: *)

Brzmienie dotychczasowe.	Brzmienie uchwalone przez Komitet w dn. 10 grudnia 1926 r.
§ 29.	§ 29.
Koń, który został pozbawiony nagrody jest „zdystansowany".	Koń, który został pozbawiony nagrody jest „zdystansowany".
Osoba, która została pozbawiona prawa zajmowania się	Osoba, która została pozbawiona prawa zajmowania się

*) Ustępy których brzmienie dotychczasowe różni się od brzmienia uchwalonego w dn. 10 grudnia 1926 r. jak również ustępy nowowprowadzone do Prawideł Wyścigowych wydrukowane są czcionkami pochyłemi.

wyścigami i koń, który jest pozbawiony prawa udziału w wyścigach, są „zdyskwalifikowane“, czasowo lub na zawsze, stosownie do dyskwalifikującego wyroku.

Komisarze lub Zarząd mają prawo żądać dowodów, że właściciel stajni, zawodowiec i koń nie są zdyskwalifikowani; jeśli przedstawione dowody zdaniem ich nie będą wystarczające, mogą albo wykreślić konia z wyścigu, albo go w danym razie zdystansować. Komisarze nie są odpowiedzialni za dopuszczenie do udziału konia w wyścigu, w którym nie miał prawa biegać.

Komisarze mogą pozwolić koniowi biegać pod protestem odkładając swoją decyzję do późniejszego terminu.

wyścigami i koń, który jest pozbawiony prawa udziału w wyścigach, są „zdyskwalifikowane“, czasowo lub na zawsze, stosownie do dyskwalifikującego wyroku.

Komisarze lub Zarząd mają prawo żądać dowodów, że właściciel stajni, zawodowiec i koń nie są zdyskwalifikowani; jeśli przedstawione dowody zdaniem ich nie będą wystarczające, mogą albo wykreślić konia z wyścigu, albo go w danym razie zdystansować. Komisarze nie są odpowiedzialni za dopuszczenie do udziału konia w wyścigu, w którym nie miał prawa biegać.

Komisarze mogą pozwolić koniowi biegać pod protestem odkładając swoją decyzję do późniejszego terminu.

Jeżeli koń biegał pod protestem to wypłata wygranych nagród i premjów jest wstrzymana do czasu rozważenia protestu i wydania ostatecznej decyzji.

Jeśli decyzja orzeknie, że koń nie miał prawa biegać, lub właściciel otrzymać nagrody, to koń będzie zdystansowany, a wygrane przez niego nagrody i premja przechodzą do następnych koni, w porządku kolejności, w jakim przyszły za koniem zdystansowanym, w taki sposób, aby wszystkie nagrody były odpowiednio przesunięte.

Wszelkie nagrody i premja, wygrane przez konie w czasie

między spornym wyścigiem i wydaniem ostatecznej decyzji, pozostają ich dorobkiem, nawet choćby się okazało, że ewentualnie konie te nie miałyby prawa udziału w wyścigach, w których biegały i wygrywały,

§ 36.

Wyścigi mogą być płaskie, z płotami i przeszkodami, dla jeźdźców zawodowych i specjalnie dla jeźdźców gentlemenów.

Do wyścigu z płotami i przeszkodami mogą być dopuszczone także i wałachy.

§ 36.

Wyścigi mogą być płaskie z płotami i przeszkodami, dla jeźdzców zawodowych, specjalne dla jeźdzców gentelmenów *i specjalne dla jeźdzców wojskowych* (*Military*).

Wyścigi specjalne dla jeźdzców wojskowych przeznaczone są wyłącznie dla oficerów Wojsk Polskich, będących w służbie czynnej, dosiadających koni urodzonych w Polsce i stanowiących własność Ministerstwa Spraw Wojskowych lub osobistą oficerów Wojsk Polskich, będących w służbie czynnej.

Do wyścigów z płotami i przeszkodami, *a także do wyścigów płaskich dla jeźdźców wojskowych* (*Military*) *mogą być dopuszczone także konie nie zapisane w księgach stadnych i wałachy.*

§ 47.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za bieganie lub wygranie, albo ulgi za niebieganie i niewygranie w ciągu roku, to rok liczy się zawsze do osta-

§ 47.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za bieganie lub wygranie, albo ulgi za niebieganie i niewygranie w ciągu roku, to rok liczy się zawsze do osta-

tniego 1 stycznia, który poprzedził dzień wyścigu.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za bieganie lub wygranie, czy to pewnej sumy czy nagrody pewnej wartości, nadwagi te koń niesie nawet w tym wypadku, jeśli biegał lub wygrał po zamknięciu meldunku do wyścigu.

Jeśli warunki wyścigu przewidują ulgi wagi za niebieganie lub niewygranie, to koń traci prawo do tej ulgi, jeśli biegał lub wygrał po zamknięciu meldunku do wyścigu.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za wygranie pewnej sumy, lub ulgi wagi za niewygranie pewnej sumy, to suma ta składa się ze wszystkich wygranych bez względu na to, na jakiem płatnem miejscu koń otrzymał pieniądze.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za wygranie, lub ulgi wagi za niewygranie nagrody pewnej wartości, wartość tę określa zawsze suma, przeznaczona programem dla pierwszego konia.

Nadwagi lub ulgi wagi nie dodają się (nie akumulują się), chyba że jest to wyraźnie wskazane w warunkach wyścigu; jeśli takiej wskazówki niema w warunkach wyścigu. koń niesie tylko najwyższą przewidzianą dla niego nadwagę lub ulgę wagi.

tniego 1 stycznia, który poprzedził dzień wyścigu.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za bieganie lub wygranie, czy to pewnej sumy czy nagrody pewnej wartości, nadwagi te koń niesie nawet w tym wypadku, jeśli biegał lub wygrał po zamknięciu meldunku do wyścigu.

Jeśli warunki wyścigu przewidują ulgi wagi za niebieganie lub niewygranie, to koń traci prawo do tej ulgi, jeśli biegał lub wygrał po zamknięciu meldunku do wyścigu.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za wygranie pewnej sumy, lub ulgi wagi za niewygranie pewnej sumy, to suma ta składa się ze wszystkich wygranych bez względu na to, na jakiem płatnem miejscu koń otrzymał pieniądze.

Jeśli warunki wyścigu przewidują nadwagi za wygranie, lub ulgi wagi za niewygranie nagrody pewnej wartości, wartość tę określa zawsze suma, przeznaczona programem dla pierwszego konia.

Nadwagi i ulgi wagi ani się nie dodają, ani się wzajemnie nie znoszą, lub wyrównywują (nie akumulują się), chyba że to jest wyraźnie wskazane w warunkach wyścigu. Jeśli takiej wyraźnej wskazówki w warunkach wyścigu niema, to koń poniesie tylko najwyższą przewi-

Nadwagi lub ulgi wagi,przyznane jeźdźcom panom (gentleman-rider), żokiejom, jeźdźcom, chłopakom i klaczom, nie stanowią rzeczywistej nadwagi lub ulgi wagi, i są stosowane niezależnie od warunków wyścigu za wyjątkiem nagród sprzedażnych i handicapów.

W nagrodach sprzedażnych jednak, ulgi dla klaczy są obowiązujące.

Ogłoszone wagi do handicapu nie mogą być zmienione.

§ 92.

Po wyrównaniu koni starter każe podjąć wstęgi maszyny do startowania i daje jeźdźcom sygnał ruszenia od startu wymawiając słowo „ruszaj".

Jeśli starter uzna, że konie na tę komendę ruszyły dobrze wyrównane, daje sygnał kontrstarterowi.

Kontr-starter staje z przodu maszyny do startowania w odległości 15 do 20 metrów. Na otrzymany od startera sygnał, kontr-starter opuszcza dużą białą chorągiew, którą trzyma podniesioną i od tej chwili rozpoczyna się wyścig.

dzianą dla niego nadwagę lub największą ulgę wagi. Jeśliby warunki wyścigu przyznawały z jednego tytułu nadwagę, a z drugiego ulgę wagi, to koń poniesie przewidzianą nadwagę, zaś ulga wagi nie będzie uwzględniona.

Nadwagi lub ulgi wagi, przyznane jeźdźcom panom (gentleman-rider), żokiejom, jeźdźcom, chłopakom i klaczom, nie stanowią rzeczywistej nadwagi lub ulgi wagi, i są stosowane niezależnie od warunków wyścigu, za wyjątkiem nagród sprzedażnych i handicapów.

W nagrodach sprzedażnych jednak, ulgi dla klaczy są obowiązujące.

Ogłoszone wagi do handicapu nie mogą być zmienione.

§ 92.

Po wyrównaniu koni starter każe podjąć wstęgi maszyny do startowania i daje jeźdźcom sygnał ruszenia od startu wymawiając słowo „ruszaj".

Jeśli starter uzna, że konie na tę komendę ruszyły dobrze wyrównane, daje sygnał kontrstarterowi.

Kontr-starter staje z przodu maszyny do startowania w odległości 15 do 20 metrów. Na otrzymany od startera sygnał, kontr-starter opuszcza dużą białą chorągiew, którą trzyma podniesioną i od tej chwili rozpoczyna się wyścig.

Jeśli starter po podniesieniu wstęg start-maszyny, a nawet po wymówieniu komendy „ruszaj", zauważy, że konie nie są wyrównane, lub nie są w jednakowych szansach dla rozpoczęcia wyścigu, to może je zawrócić komendą „nazad", ale tylko do czasu, dopóki chorągiew kontr-startera nie została opuszczoną. Z chwilą kiedy kontr-starter opuścił chorągiew, wyścig się rozpoczął i konie w żadnym wypadku zawrócone być nie mogą.

§ 113.

Każdy właściciel musi deklarować swe kolory w Towarzystwie.

Komisarze mają prawo zażądać zmiany kolorów.

Za zmianę kolorów zadeklarowanych i akceptowanych właściciel płaci taksę w wysokości 100 (stu) złotych polskich.

Deklarowane i akceptowane kolory stanowią własność osoby, która je wybrała, i nikt nie może przywłaszczać sobie ani używać cudzych kolorów wcześniej, jak w pięć lat po ostatnim wyścigu bieganym w danych ko-

Jeśli starter po podniesieniu wstęg start-maszyny, a nawet po wymówieniu komendy „ruszaj", zauważy, że konie nie są wyrównane, lub nie są w jednakowych szansach dla rozpoczęcia wyścigu, to może je zawrócić komendą „nazad", ale tylko do czasu, dopóki chorągiew kontr-startera nie została opuszczoną. Z chwilą, kiedy kontr-starter opuścił chorągiew, wyścig się rozpoczął i konie w żadnym wypadku zawrócone być nie mogą.

W razie zepsucia maszyny do startowania i na torach lub dystansach, na których niema maszyny do startowania, start może być zrobiony chorągiewką, przy zachowaniu wszystkich innych przepisów.

§ 113.

Dosiadać koni w wyścigach wolno tylko w następującym ustalonym tradycją stroju:

a) Kurtka kształtu luźnej bluzy, zapięta wysoko pod szyją, z długimi zapiętymi na przeddłonku rękawami; kurtka winna być wpuszczona w spodnie,

b) czapka miękka, zupełnie wciśnięta na głowę, z długim półokrągło przyciętym daszkiem,

c) spodnie białe bufiaste, kroju do konnej jazdy, wpuszczone w buty,

d) wysokie buty z cholewami czarne, mogą być z żółtemi lub bronzowemi wyłogami.

lorach, chyba że otrzyma na to upoważnienie na piśmie od kogo należy. (§ 175 ustęp czwarty).

Towarzystwo prowadzi szczegółową regestrację zadeklarowanych i akceptowanych kolorów.

Wszystkie konie należące do jednego właściciela lub stowarzyszenia muszą biegać pod jednym nazwiskiem i w tych samych kolorach.

Jeśli w wyścigu bierze udział więcej koni jednego właściciela, to dla odróżnienia, żokeje powinni mieć różne jaskrawe czapki lub szarfy.

Kurtka, rękawy i czapka winny być barwne i barwy te, inne dla każdego właściciela stajni, nazywają się „kolorami" danego właściciela.

Tylko oficerowie, będący w służbie czynnej, mają prawo dosiadać koni w wyścigach w mundurach, z opaską numerowaną na obu ramionach.

Każdy właściciel musi deklarować swe kolory w Towarzystwie.

Komisarze mają prawo zażądać zmiany kolorów.

Za zmianę kolorów zadeklarowanych i akceptowanych właściciel płaci taksę w wysokości 100 (stu) złotych polskich.

Deklarowane i akceptowane kolory stanowią własność osoby, która je wybrała, i nikt nie może przywłaszczać sobie ani używać cudzych kolorów wcześniej, jak w pięć lat po ostatnim wyścigu bieganym w danych kolorach, chyba że otrzyma na to upoważnienie na piśmie od kogo należy (§ 175 ustęp czwarty).

Towarzystwo prowadzi szczegółową regestrację zadeklarowanych i akceptowanych kolorów.

Wszystkie konie należące do jednego właściciela lub stowarzyszenia muszą biegać pod jednym nazwiskiem i w tych samych kolorach.

Jeśli w wyścigu bierze udział więcej koni jednego właściciela, to dla odróżnienia, żokeje powinni mieć różne jaskrawe czapki lub szarfy.

5) Mając na celu aby sens warunków w wyścigach nie mógł ulegać wątpliwości, ustala się dla układania warunków wyścigów następującą nomenklaturę, obowiązującą wszystkie Towarzystwa:

bieg, wyścig	—	gonitwa
zwiększenie wagi	—	nadwaga
zmniejszenie wagi	—	ulga wagi
meta, przestrzeń	—	dystans
przy oznaczaniu dystansu obowiązkowo określać go w metrach i poprzedzić słowem	—	około
suma pieniężna nagrody	—	wartość
wartość nagrody winna być drukowana zawsze na pierwszym miejscu.		

6) Towarzystwa, które obok lub równocześnie z wyścigami urządzają zawody konne (Konkursy), winny w programach i sprawozdaniach wyraźnie odróżniać wyścigi od zawodów, stawiając przy tych ostatnich w nawiasach tłustym drukiem: **zawody.**

7) Wszystkie Towarzystwa, urządzające wyścigi konne, obowiązane są wysyłać do Ministerstwa Rolnictwa i D. P., do wszystkich innych Towarzystw Wyścigowych w Polsce, oraz do Redakcji Wiadomości Wyścigowych w następnym dniu po każdym dniu wyścigowym:

a) Program, na którym będą oznaczone 1-szy, 2-gi, 3-ci i 4-ty koń, oraz wykreślone konie wycofane.

b) Wykaz wszystkich uwzględnionych skarg i protestów, oraz koni, które biegały pod protestem.

c) Wykaz nałożonych kar.

d) Czas wyścigów i sposób wygrania.

e) Nazwiska jeźdzca dosiadającego zwycięzcy i trenera, który go trenuje.

8) Wszystkie Towarzystwa winny podać adresy obowiązujące je i poza sezonami. Adresy te będą ogłoszone w Wiadomościach Wyścigowych.

Wszystkie Towarzystwa winny otworzyć własne conta w P. K. O., i zgłosić Nr. Nr. tych cont, które również będą ogłoszone w Wiadomościach Wyścigowych.

SPIS RZECZY

zawartych w „Wiadomościach Wyścigowych“
r. 1926.

Ustawy i Rozporządzenia oraz Komunikaty Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Zebranie stewardów.

Władze i adresy Towarzystw Wyścigowych.

Komunikaty Towarzystw Wyścigowych.

Programy wyścigów na 1926 r.

Sprawozdania z wyścigów.

Statystyki.

Różne. Str.

WARUNKI PRENUMERATY:

Rocznie 20 zł. Półrocznie 10 zł.

Redaktor: M. RADWAN

Wydawca: TOW. ZACHĘTY do HODOWLI KONI w POLSCE

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Krak.-Przedm. 32.

Druk. K. Kowalewskiego, Warszawa, Piękna 15.

BIBLIOTHECA JAGELLONICA *

WIADOMOŚCI WYŚCIGOWE 1926.

Sprostowania ważniejszych dostrzeżonych omyłek.

W sprawozdaniach wyścigowych.

Str. 257 wyścig Nr. 146

zamiast:

128 A r a l og. c. gn. M. Bersona po Arak i Alcantara, hod. wł., l. 4, 58 kg. ż. Pasternak
109 V a l e r a og. kaszt. M. Bersona, l. 4, 57 kg. ż. Magdaliński 2

powinno być:

109 V a l e r a og. kaszt. M. Bersona po Alaric Victor i Poinsettia, hod. wł., l. 4, 57 kg. ż. Magdaliński 1
128 A r a l og. c. gn. M. Bersona, l. 4, 58 kg. ż. Pasternak 2

Str. 586 wyścig Nr. 658

zamiast:

606 D z i s n a kl. gn. J. Dydyńskiego, l. 4, 52 kg. chł. Olejnik 3
635 D e r w i s z og. kaszt. K. Ruszczyc-Pokornego, l. 4, 54 kg. chł. Polesiak 4

powinno być

635 D e r w i s z og. kaszt. K. Ruszczyc-Pokornego, l. 4, 54 kg. chł. Polesiak 3
606 D z i s n a kl. gn. J. Dybowskiego, l. 4, 52 kg. chł. Olejnik 4

W spisie alfabetycznym koni.

Str.	Koń	Jest			Powinno być			
850	Barbarossa	29.VI	1	1000	29.VI	1	1000	Płoty
867	Czardasz	20.V	3	40	20.V	3	40	Płoty
		21.V	3	60	21.V	3	60	Płoty
884	Ekscentryk	(3650)			(3690)			
885	Elma II (suma wygranych)	18600 (18600)			19500 (19500)			
896	Fortuna II	(1770)			(7700)			
897	Fraszka	(—)			(1420)			
914	Juljusz	(7500)			(7395)			
943	Pieszczotka (suma wygr.)	750 (590)			790 (650)			
944	Pride of Bendkow	(1150)			(1155)			
948	Roma	(180)			(80)			
961	Umykaj Polmoodie	(4130)			(4310)			
969	Xalapa	(239)			(230)			

W wykazie koni 3 l. i st. które wygrały 12.000 zł. i wyżej.

Str. 975 wiersz 3 zamiast 18600 powinno być 19500

W statystyce jazd panów.

Str. 992 zamiast 15. Tański por. powinno być: 15. Tuński por,

Prócz powyższych p. również sprostowania na str. 144, 274, 306 i 458.